

9.4.2008

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Keskustelupöytäkirja

8 – 2008

Kokousaika: 9.4.2008 klo 18.00 – 20.04

Kokouspaikka: Vanha Raatihuone, Aleksanterinkatu 20

Keskustelupöytäkirjaan on kirjattu vain ne kaupunginvaltuuston esityslistan
asiakohdat, joissa on käytetty puheenvuoro

9.4.2008

92 §	5
Esityslistan asia nro 3	5
KYSELYTUNTI	5
Valtuutettu Karhuvaara	5
Apulaiskaupunginjohtaja Kokkonen (vastauspuheenvuoro)	5
Valtuutettu Puura	6
Ledamoten Dahlberg	7
Valtuutettu Kalima	8
Valtuutettu Salin	8
Valtuutettu Karhuvaara	9
Apulaiskaupunginjohtaja Kokkonen	9
Valtuutettu Bryggare	11
Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen	11
Valtuutettu Bryggare	13
Valtuutettu Vehviläinen	14
Valtuutettu Alanko-Kahiluoto	15
Valtuutettu Sademies	15
Valtuutettu Kalima	16
Valtuutettu Anttila	17
Ledamoten Johansson	18
Valtuutettu Aarnipuu	18
Valtuutettu Puhakka	19
Valtuutettu Ingervo	20
Valtuutettu Näre	21
Valtuutettu Gartz	22
Valtuutettu Kantola	22
Valtuutettu Salin	23
Ledamoten Björnberg-Enckell	24
Valtuutettu Sumuvuori	25
Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen	26
94 §	28
Esityslistan asia nro 5	28
TERVEYSLAUTAKUNNAN JÄSENEEN VALINTA	28
Kaupunginhallituksen varapuheenjohtaja Lehtipuu	28
97 §	28
Esityslistan asia nro 8	28
SOPIMUKSEN TEKEMINEN PÄÄKAUPUNKISEUDUN YHTEISHANKINNOISTA	28
Valtuutettu Koskinen	28

9.4.2008

Valtuutettu Salin	29
Valtuutettu Taipale (vastauspuheenvuoro)	30
Ledamoten Dahlberg	31
Kaupunginhallituksen varapuheenjohtaja Vehviläinen (vastauspuheenvuoro)	32
Valtuutettu Rantanen	32
Valtuutettu Lehtola	33
Valtuutettu Aarnipuu	34
100 §	35
Esityslistan asia nro 11	35
FINLANDIA-TALON UUDEN NÄYTTELYTILAN HANKESUUNNITELMAN HYVÄKSYMINEN	35
Valtuutettu Bryggare	35
Valtuutettu Helistö (vastauspuheenvuoro)	35
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	36
Valtuutettu Koskinen	36
Valtuutettu Vikstedt	36
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	37
Valtuutettu Sademies	37
Valtuutettu Urho	38
101 §	38
Esityslistan asia nro 12	38
VANHANKAUPUNGIN HOTELLIRAKENNUSTEN JA MUIDEN MATKAILUA PALVELEVIEN MAJOITUSRAKENNUSTEN TONTIN 27932/1 VUOKRAUSPERUSTEET	38
Valtuutettu Hakanen	38
Valtuutettu Alanko-Kahiluoto (vastauspuheenvuoro)	40
Valtuutettu Koskinen	40
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	41
Valtuutettu Saarnio	41
Valtuutettu Alanko-Kahiluoto	42
Valtuutettu Hakanen	42
Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)	43
Valtuutettu Saarnio	43
102 §	43
Esityslistan asia nro 13	43
TONTINLUOVUTUSKILPAILU KORKEALAATUISESTA OMISTUSASUNTOTUOTANNOSTA VIIKINMÄESSÄ	43

9.4.2008

Valtuutettu Koskinen	43
Valtuutettu Wallden-Paulig	44
Valtuutettu Hakanen	44
Valtuutettu Saarnio	45
Valtuutettu Vikstedt	46
104 §	47
Esityslistan asia nro 15	47
VARTIOKYLÄN KORTTELEIDEN 45195 JA 45198, TONTIN 45200/1, KORTTELEIDEN 45244	47
45511 JA 45512 (CANDELA-KAUPPAKESKUS) SEKÄ KATUALUEIDEN ASEMAKAAVAN	47
MUUTTAMINEN (NRO 11682)	47
Valtuutettu Puoskari	47
Valtuutettu Kalima	48
Valtuutettu Helistö	48
Valtuutettu Malinen	48
Valtuutettu Rautava	48

9.4.2008

92 §

Esityslistan asia nro 3

KYSELYTUNTI

Valtuutettu Karhuvaara

Arvoisa herra valtuuston puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Lääkinnällisen kuntoutuksen merkityksen ja vaikuttavuuden vaatimukset lisääntyvät väestön ikääntymisen, pidentyneen työelämän ja vajaakuntoisten työkykyhaasteiden myötä.

Hoitoketjujen sujuvuus, kouluterveydenhuollon laadun ja sisältöjen parantaminen, valtakunnallisesti yhtenäistettävät veteraanikuntoutuksen, liikuntasetelikäytön, vajaakuntoisten työterveyshuollon sekä ennalta ehkäisevien kotikäyntien toimintaohjeistus tulevat lisäämään toiminta- ja fysioterapeuttien, neuropsykologien ja puheterapeuttien työpanosta sekä virkojen lisääntymistarvetta.

Miten kaupungin terveys- ja sosiaalitoimi aikovat järjestää lääkinällisen kuntoutuksen käytännöt vastatakseen edellä mainittuihin haasteisiin ja millä tavalla virastot mittaavat ja vertaavat lääkinällisen kuntoutuksen tuloksia eri ammattiryhmien ja toimipaikkojen kohdalla?

Miten virastot mittaavat esimerkiksi kuntoutushenkilöresurssien riittävyttä tarpeeseen nähden ja miten kertovat lääkinällisen kuntoutuksen ammattiryhmittäisestä toiminnasta vuosittain?

Apulaiskaupunginjohtaja Kokkonen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Terveyskeskuksen kuntoutusyksikkö järjestää Helsingin terveyskeskuksen moniammatillisen lääkinällisen kuntoutuksen.

Tämä kuntoutuksen keskittäminen edesauttaa kysymyksessä

9.4.2008

mainittuihin haasteisiin vastaamisessa. Kuntoutusyhteistyö sosiaaliviraston järjestämien vammaispalvelujen sekä vaikeavammaisten kuntoutuksista vastaavan Kelan kanssa on tiivistynyt. Avohoidon fysioterapeutit osallistuvat perhevalmennukseen ja lastenneuvoloiden konsultointiin. Kouluterveydenhuollossa fysioterapeutit osallistuvat erityisesti tuki- ja liikuntaelinsairauksia potevien hoitoprosessiin. Vanhusten kotona selviytymistä tuetaan fysioterapian avulla fysioterapiayksiköissä tai kotona. Lisäksi fysioterapeutit arvioivat kodin muutostöiden ja apuvälineiden tarvetta.

Kuntoutuksen henkilöstövoimavarat perustuvat hyväksyttyyn strategiaan ja talousarvioon. Suunnittelun välineenä käytetään ammattiryhmä- ja -toimintokohtaisia mitoituksia. Kuntoutuksen tulokset kuvataan vuosittain terveystieteiden toimintakertomuksissa, toiminnallisessa tilinpäätöksessä ja vuosilastoissa.

Huomattava terapiavoimavarojen lisäys, 8 toimintaterapeuttia ja 15 fysioterapeuttia vuonna 2006 kohdistui akuutti- ja pitkäaikaissairaaloihin. Fysioterapeuttien mitoitukset on tämän lisäyksen jälkeen akuutisairaaloissa yksi 16:ta sairaansijaa ja pitkäaikaissairaaloissa yksi 100:aa sairaansijaa kohti. Tänä vuonna saadut kolme uutta terapeuttia suunnataan pitkäaikaissairaaloihin.

Terveystieteiden ja sosiaaliviraston yhteinen työryhmä on esittänyt arvion ikääntyneiden kuntoutuksen kehittämistarpeista Helsingissä. Näitä ovat muun muassa liikunnan edistäminen, dementiahoitoketjun optimointi, toimintakykyluokituksen käytön lisääminen, vuodeosastojen profiloiminen kuntoutuksen tehostamiseksi, vanhustenhuollon henkilöstön kuntouttavan työotteen kehittäminen, avohoidon kuntoutustiimien perustaminen ja toimintaterapiapalveluiden tarjoaminen myös avohoidossa.

Valtuutettu Puura

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Lääkinnälliset kuntoutustarpeet kasvavat myös lasten ja nuorten keskuudessa erityislusten määrän kasvaessa. Erityistä tukea tarvitsevien lasten asema ja saamat lääkinlliset kuntoutuspalvelut ovat tätä nykyä liikaa riippuvaisia vanhempien aktiivisuudesta ja jaksamisesta.

9.4.2008

Monilla erityislapsilla on oppimis- tai muita neurologisperäisiä vaikeuksia, joihin saatava kuntoutus ei ole riittävää. Esimerkiksi puheterapiaa ei ole tarjolla kuin kaikkein vaikeimmista puhevaikeuksista kärsiville lapsille. Motorisissa vaikeuksissa lapsella olisi tarvetta toiminta- ja fysioterapiaan, jota ei juurikaan ole kuin kaikkein heikoimmassa asemassa oleville tai kuntoutus tarkoittaa käytännössä kotiohjeita kuntoutuksesta.

Lukivaikeus on yleinen ja vaikeassa lukivaikeudessa apua on saatavissa neuropsykologisesta kuntoutuksesta. Näitä palveluja ei ole juurikaan tarjolla. Haasteita on myös siinä, tunnistetaanko vaikeudet ajoissa esimerkiksi päivähoitovaiheessa ja onko kuntoutusta tuolloin saatavilla. Lapsi, joka kärsii sekä puhe- että luki- että motorisista vaikeuksista, kaikista keskivaikealla tavalla, jää helposti palvelujen ulkopuolelle.

Kuntoutuksen kokonaisvaltaisuutta ja voimavaroja onkin lisättävä. Sektorien ylittävää yhteistyötä tulisi ehdottomasti parantaa. Tarvittava kuntoutus tulisi tuoda lapsen arkipäivän sisään, päivähoitoon tai kouluun. Näillä parannuksilla on mahdollista ehkäistä erityistä tukea tarvitsevien lasten ja nuorten syrjäytymistä tehokkaasti.

Kiitos.

Ledamoten Dahlberg

Tack ordförande.

Det är en väldigt angelägen och berättigad fråga som ledamot Karhuvara ställer.

Men man kunde också samtidigt ställa frågor om tillgängligheten till rehabilitering, om den ens räcker till med de resurser man nu ska ge då till framför allt alltså de äldre personernas rehabilitering. Men informationsgången mellan specialistsjukvården och primärvården fungerar inte alltid som den borde. När till exempel specialistsjukvården utlovar en viss rehabilitering, meddelar primärvården att resurserna saknas och att man har utlovat någonting som de borde veta att vi inte kan ge. Alltså den föreskrivna rehabiliteringen uteblir eller ? att utebli om inte de anhöriga eller patienten orkar kämpa för den.

För patienten och de anhöriga är det oerhört viktigt att man kan lita på

9.4.2008

vården med olika instanser, att inte den ena lovar någonting som inte kan ges. För att den terapi som patienten behöver, måste kunna ges eller så måste man kunna komma med en bättre förklaring än att vi inte har plats och vi kan ju nog alltid ge någonting lite där hemma också.

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Valtuutettu Kalima

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Birgitta Dahlbergilla on varsin hyvä kysymys numero 22 täällä ja on sääli, että se ei tullut tähän vastattavien kysymyksien joukkoon, koska se olisi soveltunut varsin hyvin tämän Karhuvaaran kysymyksen kanssa.

Nimittäin tässä Dahlbergin kysymyksessä käsitellään yksittäistapausta, jossa 99-vuotias henkilö on päässyt Töölön sairaalasta kuntoutuksen jälkeen kotiin ja hän saa sitten hoidon ja joutuu keskustelemaan siitä, että onko hänellä oikeus saada suihku ja hiustenpesu. Siinä on kuntoutusta ihan kerrakseen ja tuntuu aika oudolta, että täällä esitetään hienoja listoja siitä, mitä pitää ja voidaan tehdä, mutta konkreettisissa tapauksissa on kysymys siitä, että on vaikeus saada puhtaanapitoa hoidettua kotihoidossa.

Valtuutettu Salin

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Karhuvaaran kysymyksen alkuosa sivuaa aika vahvasti myös työikäisen väestön kuntoutusasioita erityisesti työelämän vaatimusten kasvaessa ja myös näiden vajaakuntoisten tilanteiden tullessa esiin myös kaupungin omassa organisaatiossa.

Ja olisinkin jatkanut hieman tätä asiaa kysymällä apulaiskaupunginjohtaja Kokkoselta, miten vastauksessanne ei lainkaan otettu esiin kaupungin työterveyskeskuksen osuutta, joka kuitenkin 40 000 kaupungin työntekijän osalta vastaa lääkinnällisestä kuntoutuksesta erityisesti silloin, kun siihen liittyy ammatillinen aspekti

9.4.2008

ja kaupungin palvelujen turvaaminen?

Miten nämä asiat tavallaan ovat olleet esillä, kun tätä mitoitusta, nyt tässä tapauksessa puhuitte nimenomaan terveyskeskuksen kuntoutuksen puolesta, mutta kun ajatellaan, että suuri osa kaupunkilaisista on myös saman kaupunkiorganisaation palveluksessa niin silloin olisi tarpeellista selvittää, miten hyvin meidän työterveyskeskuksemme, nimenomaan fysioterapia ja muut työkykyyn liittyvät palauttavat ja kuntouttavat toimet ovat onnistuneet ja onko siellä puolella riittävää henkilöstöä. Kun näyttää siltä, että työterveyshuollossa edelleenkin on sellaisia paineita, että myöskään siellä ei riittävää henkilökuntaa ole erityisesti silloin, kun tätä työkyvyn alenemaa joudutaan uudelleen siinä prosessissa ja työkykyarvioita laadittaessa tekemään.

Valtuutettu Karhuvaara

Kiitos herra puheenjohtaja.

Kiitos apulaiskaupunginjohtaja Paula Kokkoselle hyvästä vastauksesta ja oli myöskin hyvä kuulla kollegoiden kantoja tähän kyseessä olevaan asiaan.

Itse lähinnä pohdituttaa jatkossa se, että miten näitä vanhuksia, joita mahdollisesti kotoa haetaan erilaisten liikuntainterventioiden tai kuntoutusinterventioiden piiriin, niin miten kaupunki aikoo järjestää heidän kuljetuksensa sinne, jotta lähteminen siihen kuntoutukseen ja sen kuntoutuksen mahdollisten hyötyjen pysyminen ei hukkuisi siihen matkarasitukseen?

Ja toinen on tämä, että kun vajaakuntoisia aletaan tuettuun työhön ohjata entistä enemmän niin se itse asiassa edellyttäisi myöskin työkykyä ylläpitävää kuntoutusta sen työn yhteydessä ja myös ammattitaitoisesti tehtyä tällaista työpaikan tekemistä soveltuvaksi tälle vajaakuntoiselle työntekijälle. Ja miten kaupunki mahdollisesti aikoo siihen lisätä esimerkiksi toimintaterapeuttien osuutta?

Apulaiskaupunginjohtaja Kokkonen

Arvoisa puheenjohtaja.

9.4.2008

Tässä tuli koko joukko kysymyksiä, niitä tuli niin monta ja niin laajalta alueelta, että on mahdoton tämän kyselytunnin puitteissa vastata siihen, jos tämä yritetään pitää joissakin aikarajoissa.

Mutta totean ensinnäkin sen johdosta, että valtuutettu Salin tiedusteli työterveyspuolen asioita. Meillä on kaupungin organisaatio sellainen, että työterveyshuolto kuuluu työnantajatoimintaan ja se kuuluu apulaiskaupunginjohtaja Haataisen alueelle. Ja kun olimme ymmärtäneet, että tämä kysymys kohdistui huomioonottaen valtuutettu Karhuvaaran kiinnostus ja ne keskustelut, joita hänen kanssaan yleisestikin ottaen ollaan näistä asioista käyty tuonne enemmänkin kaupungin kenttätöimintaan niin siksi tämä vastaus on formuloitu sen mukaisesti.

Mutta valtuutettu Salin tietysti on huolestunut myöskin omasta kuntoutuksestaan, kun hän on kaupungin työntekijöitä. Kyllä se varmaan hoituu sekin ja uskon, että hän voi luottaa siinä apulaiskaupunginjohtaja Haataisen laajaan sydämeen ja hyvään ammattitaitoon.

Täällä keskusteltiin näistä terapioitten monimuotoisuudesta. Se on todellakin näin, että meillä on hyvin monenmuotoista terapiaa ja usein on vaikea yhdistää nämä kaikki hyvin monenlaiset terapiat yhdeksi kokonaisuudeksi, joka olisi myöskin asianomaisen kuntoutettavan kannalta järkevää, mutta siihen koko ajan pyritään. Me pyrimme parantamaan toimintaa, mutta kaikki inhimillinen toiminta on tottakai myöskin puutteellista ja sitä voidaan aina parantaa.

Valtuutettu Dahlbergin kysymykseen viitattiin myöskin täällä, mutta siihen on annettu erillinen vastaus enkä sen vuoksi siihen puutu sen enempää muuta kuin totean, että kotihoidossakin joudutaan tietysti aina mitoittamaan tehtävät sen henkilökunnan mukaan, joka meillä on käytettävissä ja myöskin katsomaan, että kenellä on jonkin verran muutakin verkostoa käytettävissä, ketkä ovat täysin yksin. Tehän tiedätte, että meillä Helsingissä on yksinäisyys erittäin suuri ongelma ja meillä on paljon henkilöitä, joilla ei ole ketään läheisiä. Itseäni on joskus järkyttänyt, että talonmies on merkitty asiakkaan lähimmäksi omaiseksi.

Tiedonkulkua voidaan aina parantaa ja näin varmasti tehdään. Eli työ kansalaisten parhaaksi täällä kuntoutuksen sektorillakin jatkuu.

9.4.2008

Valtuutettu Bryggare

Arvoisa puheenjohtaja.

Kysyn seuraavaa tai oikein virallisesti, kun pitää täältä kysyä.

Syrjäytyminen nuorten keskuudessa on nousemassa jälleen suureksi yhteiskunnalliseksi murheeksi. Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskuksen, Stakesin, mukaan Suomessa elää yli 65 000 nuorta syrjäytymisuhan alla. Luku on merkittävä ja kasvussa. Tutkimuksissa on myös todennettu, että pääkaupunkiseudun nuorten osuus tuossa luvussa on huomattava.

Yhteiskunnalle aiheutuvat menot syrjäytymiskehityksestä nousevat kymmeniin miljooniin pitkällä aikavälillä.

Syrjäytyminen alkaa, kun nuori putoaa pysyvästi koulutus-, sosiaali- tai työelämän ulkopuolelle ja on vaarassa joutua erilaisten päihteiden ja rikollisuuden maailmaan.

Syrjäytymisongelma ei ole vain taloudellinen murhe Suomessa. Syrjäytyminen on aina vakava henkilökohtainen tragedia, jonka vaikutukset ulottuvat omaisiin ja ystäviin.

Demokraattisen yhteiskunnan peruslähtökohtana on kansalaisten yhtäläinen osallisuus yhteiskunnasta ja sen kehittämisestä. Syrjäytymiskehitys murentaa kansalaisyhteiskuntaa ja demokratian lähtökohtia.

Tämän perusteella kysynkin:

Mihin välittömiin toimenpiteisiin kaupunki aikoo ryhtyä nuorten syrjäytymiskehityksen kasvun pysäyttämiseksi? Aikooko kaupunki lisätä poikkihallinnollista yhteistyötä hallintokuntien ja kolmannen sektorin toimijoiden kesken ongelman ratkaisemiseksi?

Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen

Arvoisa puheenjohtaja, valtuutetut.

Suomalaisten hyvinvointi on keskimäärin kehittynyt myönteisesti, mutta väestöryhmittäiset erot ovat kasvaneet. Tämä näkyy myös nuorten kohdalla.

9.4.2008

Helsingissä oli viime vuonna 7 725 alle 18-vuotiaasta nuorta lastensuojelutoimenpiteiden kohteena. Nuorten hyvinvointia heikentävät lisäksi lisääntynyt psykosomaattinen oireilu, masentuneisuus ja väsymys.

Erityinen haaste Helsingille on maahanmuuttajaperheiden niin sanottu periytyvä työttömyys ja sitä kautta köyhyys, joka on kolminkertainen muuhun väestöön verrattuna. Köyhien lapsiperheiden osuus on muutenkin kasvussa.

Nuorten syrjäytymisen estämiseksi tarvitaan yhteistyötä, johon osallistuvat niin eri hallintokunnat kuin myös kolmannen sektorin toimijat. Antamani toimeksiannon pohjalta on sivistystoimen rootelissa lähdetty etsimään niitä yhteistyön muotoja, joilla voidaan edistää lasten ja nuorten osallisuutta ja hyvinvointia ja ehkäistä tätä kautta nuorten syrjäytymistä.

Merkittävänä pidän myös sitä, että sosiaali-, terveys-, opetus- ja nuorisotoimi ovat käynnistäneet yhteisen lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelman tekemisen. Suunnitelma on tarkoitus esittää valtuustolle ensi kevätkaudella.

Nuoria ei tietenkään voida jättää odottamaan suunnitelmien valmistumista vaan työtä on tehtävä koko ajan. Ongelmanuoret tarvitsevat kohdennettuja, intensiivisiä interventioita. Samaan aikaan on kiinnitettävä huomiota varhaiseen puuttumiseen ja yleisiin, ennaltaehkäiseviin toimiin.

Varhainen tuki ja kohdennetut interventiot voivat kuulostaa muotitermeiltä, mutta ne ovat tärkeitä. Yleiseen ennaltaehkäisyyn tähtäävät toimet ovat kuitenkin viime kädessä myös kustannustehokkaimpia keinoja puuttua syrjäytymiskehitykseen.

Esimerkkeinä yleisestä ennaltaehkäisevästä toiminnasta voi mainita nuorten ehkäisevän päihdetyön Klaari-toiminnan sekä opetusviraston ja Nuorisosiainkeskuksen Hesan Nuorten ääni -toiminnon. Vanhemmuutta tukevaa Lapaset-perhevalmennusta toteuttavat puolestaan niin terveyskeskusten terveydenhoitajat, sosiaaliviraston leikkipuistojen työntekijät kuin järjestöjen ja seurakuntienkin toimijat. Luotsi-toiminta taas on esimerkki ongelmanuoriin kohdennetusta sosiaaliviraston, terveyskeskuksen ja Nuorisosiainkeskuksen palvelusta. Parhaillaan on myös käynnistymässä yläasteella koulunkäyntivaikeuksista kärsiville romaninuorille suunnattu

9.4.2008

sosiaaliviraston ja Nuorisoasiainkeskuksen yhteinen projekti.

Näiden esimerkkien pohjalta voin todeta, että Helsingissä ollaan hyvin liikkeellä nimenomaan monitoimijaisella otteella. Lasten ja nuorten syrjäytymisen ehkäiseminen edellyttää kuitenkin myös muiden toimijoiden, ennen kaikkea valtiovallan rakenteellisia politiikkaratkaisuja peruspalveluiden kehittämiseksi ja lapsiperheiden köyhyyden nujertamiseksi.

Valtuutettu Bryggare

Arvoisa puheenjohtaja.

Kiitos apulaiskaupunginjohtaja Haataiselle. Vastaus on vaikea lyhyesti rakentaa, sen takia muutamaan kysymykseen.

Kun puhutaan poikkihallinnollisista ratkaisuista niin Helsingissä pitäisi paremmin vielä rakentaa niitä poikkihallinnollisia rakenteita niin, että oikeasti syntyy tuloksia. Olen nähnyt tämän valtuustossa olon 16 vuoden aikana aina tämän poikkihallinnollisuuden, mutta tulokset ovat olleet valitettavan heikkoja. Siinä on paljon kehitettävää.

Toinen tärkeä asia on paikallisen toiminnan arviointi. Niin kuin tiedämme, nämä ongelmatkin kehittyvät paikallisesti ja siellä eri puolilla Helsinkiä erilaisia ongelmia. Siinä paikallisesti hallintokuntien parempi yhteistyö toisi tuloksia.

Asia, joka mainitaan usein, mutta joka ei saa riittävästi huomiota, on kolmannen sektorin erilaiset hankkeet, joista olisi paljon opittavaa ja joissa kaupungin tulisi olla aktiivisemmin mukana. Ennen kaikkea sellaiset hankkeet, jotka todella tuottavat tuloksia. Tiedän liikuntapuolelta valtavasti hankkeita, joissa kaupungilla ei ole isoa roolia, mutta joilla on valtavan hyviä tuloksia nimenomaan syrjäytymisuhan alla olevien nuorten keskuudessa.

Sitten kun täällä on lainsäätäjiä tässä salissa paikalla, pyydän teitä pohtimaan vakavasti sellaista hanketta, jossa oppivelvollisuusikärajaa nostettaisiin 18 ikävuoteen, joka on asia, jota pitää pohtia myös tässä yhteydessä vakavasti. Se tuo haasteita yhteiskunnalle, mutta tässä myös syrjäytymisuhan alla olevien nuorten kohdalla on nähtävissä sellaisia opintopolkuja, joissa yksi syy on ollut alhainen ikäraja, joka on siis tällä hetkellä 16 vuotta.

9.4.2008

Minä toivon, että tästä tulee vilkas keskustelu. Ennen kaikkea toivon toimenpiteitä, niitä on olemassa, tarvitaan vain resursseja oikein kohdennettuna.

Valtuutettu Vehviläinen

Arvoisa puheenjohtaja.

Ensinnäkin kiitos valtuutettu Bryggarelle erittäin tärkeän aiheen nostamisesta keskusteluun.

Aihe on sinällään meille vuosien saatossa tullut tutuksi vuodesta toiseen syksyllä budjetin käsittelyn yhteydessä ja viime vuosina myöskin keväisin raamikeskustelussa aihe on noussut eteen varhaisen puuttumisen ja ennaltaehkäisevän työn merkityksen korostamisena.

Kuitenkaan meillä ei ole ollut vielä toistaiseksi riittävästi toimenpiteitä puuttua siihen, millä tavoin todella voimme pysäyttää nuorten syrjäytymisen kasvun. Prosentuaalisesti kirjaamme budjettiin lukuja, 10 prosenttia nuorista on erityistoimenpiteiden piirissä opetustoimessa, 10 prosenttia nuorista ammatillisessa koulutuksessa ja ehkä enemmänkin opiskelunsa on keskeyttäneitä ja niin edelleen.

Lukusarjat ovat karmaisevia ja näiden lukusarjojen myötä emme voi tulevaisuudessa enää elää. Meidän pitää puuttua syihin eikä paikata aina vain seurauksia. Seurauksien maksaminen tulee erittäin kalliiksi. Meidän pitää löytää nämä paljon peräänkuulutetut kokonaistaloudellisesti edulliset ratkaisut sillä tavoin, että varhaisessa vaiheessa tehdään konkreettisia toimenpiteitä, joilla edesautetaan sitä, että me emme joudu paikkaaviin toimenpiteisiin.

Ei enää nuorten syrjäytyneiden hoitoon suuria määrärahoja vaan lasten elämäntilanteisiin puuttumista päiväkotivaiheessa ja perusopetuksen alkuvaiheessa. Kun kerran nuorten kirjo on moninaisempi mitä se on ollut viimeisten vuosikymmenten aikana niin meidän tulee nähdä se, että yksikköjen koko ja toimintamahdollisuudet täytyy luoda aivan eri pohjalta kuin 10–15 vuotta sitten, niin päivähoidossa kuin opetustoimessakin.

Kaikki se karsiminen ja uusien teknologioiden hyödyntäminen opetustoimessa, mikä vie tilaa pois toiminnalliselta, osallistavalta ?

9.4.2008

täytyy paikata järjestötoiminnan kautta korottamalla järjestötoiminnan tukia niin liikunnassa, kulttuurissa kuin sivistystoimessakin.

Valtuutettu Alanko-Kahiluoto

Kiitos puheenjohtaja.

Apulaiskaupunginjohtaja Tuula Haatainen antoi muuten erittäin hyvän vastauksen, mutta minua jäi kiusaamaan se, että hän ei lainkaan maininnut nuorten työpajoja olennaisena keinona ennaltaehkäistä tai vähentää nuorten syrjäytymistä, koska nuorten työpajat nimenomaan toimivat tällä alueella ja nimenomaan opetustoimen alaisuudessa.

Meillä on opetustoimessa Metallica, Woodoo-mediapaja ja Sininen verstaas ja nuorisotoimen puolella sitten vielä Munkka Motors, jotka ovat tehneet erittäin hyvää ja tuloksellista työtä nimenomaan näiden koulupudokkaiden, jo syrjäytyneiden tai syrjäytymisvaarassa olevien nuorten kohdalla. Ja olisi hirveän tärkeää, että Helsingin kaupunki osaisi arvostaa sitä työtä, jota näillä työpajoilla tehdään ja tukea sitä.

Toiseksi, valtuutettu Bryggare otti esiin sen, että pitäisi nostaa oppivelvollisuusikärajaa 18:aan. En nyt oikein ymmärrä, että mikä pointti tässä olisi. Kyllä minä ajattelisin mieluummin, että pitäisi resursoida kunnolla ja jo päiväkoteja sillä tavalla, että päiväkodeissa ja varsinkin kouluissa olisi riittävän pienet ryhmät ja ylipäätään resursoitaisiin kunnolla lasten ja nuorten ja perheiden palveluita sillä tavalla, että koulupudokkuus ja syrjäytyminen nuorten kohdalla vähenisi.

Se olisi huomattavasti järkevämpää kuin se, että pidennetään oppivelvollisuutta varsinkin, kun otetaan huomioon se, että meillä on jo nyt olemassa kymppiluokat, joilla on mahdollisuus nostaa peruskoulun keskiarvoa, ja samoin meillä on erilaisia ? vaiheen toimenpiteitä, joita pitäisi resursoida nykyistä paremmin niiden kohdalla, jotka ovat päättämässä peruskoulua.

Kiitos.

Valtuutettu Sademies

9.4.2008

Kiitoksia puheenjohtaja.

Luin tässä Kelan Sanomista ansiokkaan artikkelin syrjäytymisestä, jossa todettiin, että nykyään ei edes varmasti tiedetä, kuinka paljon näitä syrjäytyneitä on ja kuinka moni on syrjäytymisvaarassa. Meillä on valtakunnallisesti hirvittävän tarkka väestörekisteri, mutta tätä syrjäytyneiden rekisteriä voisi hieman päivittää tarkemmaksi.

Syrjäytymisen estämisen ja jo syrjäytyneiden palauttaminen yhteiskuntaan on todellinen haaste ja se on otettava vakavasti. Nyt eri toimijat häääävät kukin tahollaan ja polttavat aika suuren summan rahaa ja tulokset ovat heikohkot. Tämä toiminta on koordinoitava järkeväksi yhteistyöksi siten, että saadaan myös tuloksia aikaiseksi muutoinkin kuin vain pelkästään rahaa polttamalla näyttävästi.

Jos asiaan paneudutaan vakavasti ja hoidetaan kuntoon niin se tuottaa suoranaista säästöä niin sosiaali-, terveys- kuin rikosseuraamuspuolellekin. Ja tämä on sellainen asia, jos jossain, saavutetaan tämä win-win-periaate, jossa kaikki osapuolet voittavat.

Kiitoksia.

Valtuutettu Kalima

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Sademiehelle haluaisin todeta, että on arvioitu, että näitä syrjäytyneitä olisi noin 65 000. Tämä määrittely on tietysti vaikeaa, mutta kysymys on todella suuren mittaluokan ongelmasta. Sen takia haluaisin erityisesti kiittää valtuutettu Bryggarea, joka toimii nuorten parissa ja jolla on suora kosketus tähän ongelmaan, että hän on ottanut tämän esille.

Myös hänen esittämänsä ratkaisuvaihtoehto, yleisen oppivelvollisuuden jatkaminen 18 vuoteen asti on oiva malli ja minusta on itsestäänselvää, että se toteutuu, kysymys on vain ajasta. Siihen voitaisiin tietysti myöskin kytkeä oppisopimustoimintaa ja se olisi ikään kuin tällainen väljempi ammattiin valmistautuminen se viimeiset kaksi vuotta, mutta joka tapauksessa siihen tulisi mennä ja siihen mennäänkin varmasti.

Meidän ryhmämme käsitteli tänään laajasti nuorisotyön muutoksia Helsingissä ja tämäkin johtui tästä Bryggaren kysymyksestä. Ja me

9.4.2008

saimme selvityksen nuorisotyön viranhaltijoilta ja lautakunnan edustajilta, että ollaan muuttamassa järjestelmää siten, että osa näistä toimipisteistä häviää ja pyritään sitten osoittamaan rahaa enemmän itse toimintaan. Siellä sanottiin, että joku nuorisotalo saa ehkä 2 000 euroa koko vuodeksi itse toimintaan ja meidän mielestämme se on kovin vähän.

Sitten vielä toteaisin, että se, mitä valtuutettu Vehviläinen sanoi syistä, olisi puututtava vanhempien alkoholin ja päihteiden käyttöön, joka on tärkeä syy tämän ongelman taustalla.

Valtuutettu Anttila

Arvoisa puheenjohtaja.

Minustakin valtuutettu Bryggaren kysely on erittäin ajankohtainen ja tärkeä ja minusta valtuuston pitäisi tässä asiassa ottaa todellisia toimia, koska tämän vuoden talousarvion hyväksymisen yhteydessä viime marraskuussa valtuusto hyväksyi äänin 82/0 esittämäni toivomusponnen, joka liittyi nimenomaan köyhyys- ja syrjäytymisloukkuihin pudonneiden nuorten auttamisesta.

Kaupunginhallitus on vastikään antanut vastauksen tähän ponteen ja kiitän kyllä kaikkia lautakuntia, opetus-, terveys- ja sosiaalilautakuntia ja -virastoja, jotka ovat valmistelleet erittäin hyvän ja kattavan vastauksen näihin asioihin.

On totta, mitä valtuutettu Bryggare sanoi, että poikkihallinnolliset ratkaisut ovat kaikista vaikeimpia ja se näkyy kyllä näissä lautakuntien ja virastojen lausunnoissa. Ja siksi sosiaalilautakunnan vastauksessa oleva asia, että tätä hallintokuntien toimien vaikuttavuutta pitää ehdottomasti tutkia ja seurata, se on minusta kyllä tämän asian kohdalla ihan äärimmäisen tärkeä juttu, ja sen pohjalta katsoa, että miten peruspalveluja pitäisi kehittää.

Valtuutettu Bryggaren oppivelvollisuusiän nostamista koskeva ehdotus on minusta järkevä, koska se koskee juuri näitä syrjäytymisvaarassa olevia nuoria. Tiedämme, että valtaosa nuorisoikäluokasta menee joka tapauksessa ammatilliseen kouluun tai lukioon, joten tämä oppivelvollisuusiän nostaminen ei suinkaan koske koko ikäluokkaa vaan nimenomaan tätä porukkaa, jota se todella voisi auttaa.

9.4.2008

Toivon, että hallituspuolueet suhtautuvat asiaan myönteisesti, kun asia tulee demareiden puolelta esille.

Ledamoten Johansson

Puheenjohtaja, kiitos.

Ensinnäkin näihin lukuihin, niitä on kommentoitu jo. Silloin, kun puhutaan syrjäytymisvaarassa olevista niin tietysti ollaan vielä epämääräisemmällä pohjalla.

Meillähän oli jonkun aikaa sitten keskustelua siitä, että paljonko on nyt jo oikeasti syrjäytyneitä ja liikkui jopa lähelle 100 000 henkilöä olevia numeroita. Sitten on tarkistustilastuksessa ja muissa tultu johtopäätökseen, että puhutaan ehkä 10 000:stä. Mutta joka tapauksessa jokainen tällainen on liikaa ja vaaditaan ihan varmasti montakin eri instrumenttia, jotta tähän voidaan kunnolla puuttua. Ja panin merkille ihan saman kuin valtuutettu Alanko-Kahiluoto, että vastauksesta työpajatoiminta oli jäänyt pois ja hyvä, että se tuli korjattua jo ja muutettua.

Mutta tähän liittyen, tämä työpajatoimintahan oli näitä ainoita ilopilkkuja viime vuoden puolella, johon saatiin sillä puolella aidosti uutta rahaa ja sitten vielä vähän lisää, kun alunperin tähän niin sanottuun nuorten palkkatyöhön tarkoitettuja varoja, keksittiin niille uusi käytötapa ja työministeriön ja opetusministeriön kesken näistä silloin jaettiin. Ja silloin tuli työpajoille uutta rahaa ja nimenomaan niin sanotulle etsivälle toiminnalle. Sen haku meni nyt vuoden alkupuolella umpeen ja oli jokseenkin yllättävää, kun sain kuulla, että Helsingistä ei ole tullut hakemusta nimenomaan tätä uutta määrärahaa ajatellen, joka tätä etsivää toimintaa ? .

Pitääkö se todellakin paikkansa?

Valtuutettu Aarnipuu

Kiitos arvoisa puheenjohtaja.

Myös minun mielestäni valtuutettu Bryggaren kysymys on tietenkin tärkeä, mutta se on kyllä minun mielestäni lähtökohtaisesti vähän

9.4.2008

erikoisesti muotoiltu ja sen takia tämä keskustelu on myös liikkunut vähän erikoisella tasolla.

Kaikki nämä projektit ovat tosi tärkeitä, nämä poikkihallinnolliset hankkeet, yhteistyöhankkeet, ne ovat tosi tärkeitä, mutta ei niiden varaan rakenneta tulevaisuutta. Me puhumme täällä ihan pelkkiä korulauseita ja pelkkää sanahelinää niin kauan, kun me hyväksymme esimerkiksi se, että me budjetoimme yhä edelleen alakanttiin peruspalveluita. Me emme satsaa neuvolatoimintaan, perheneuvolatoimintaan, että me emme yhä edelleenkaan investoi siihen, että meillä olisi kouluissa joka päivä jokaisessa koulussa terveystoiminta paikalla, että oppilashuolto toimisi, että luokkakoot olisivat pienempiä. Ihan nämä tutut perusasiat.

Meidän on ihan turha puhua ikään kuin meillä olisi joku erillinen, muusta peruspalveluista ja muusta maailmasta erillinen epidemia nimeltä nuorten syrjäytyminen. Se ei ole ollenkaan erillinen asia. Se välitön toimenpide, jota tarvitaan on se, että investoidaan meidän peruspalveluihin. Niihin peruspalveluihin, joihin apulaiskaupunginjohtaja Haatainenkin viittasi.

Valtuutettu Puhakka

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Valtuutettu Tiia Aarnipuun puheenvuorosta on hyvä jatkaa, koska hän puhui samoja asioita, joita olin itse ajatellut nostaa.

Eli haluan vahvasti painottaa sitä, että projekteilla nuorten syrjäytymistä ei missään tapauksessa ratkaista. Kyse on siitä, että puututaan jo siellä neuvolavaiheessa, kun huomataan esimerkiksi nelivuotistarkastuksissa, viisivuotistarkastuksissa, että mikä lapsen tilanne on.

Nämä ovat jatkumoit, kehittyvät hiljalleen, ei kukaan tipahda syrjäytymiseen siinä nuoruusiässä vaan se lähtee kyllä sieltä hyvin pitkälti jo lapsuudesta liikkeelle. Ja kyllä minä nostan kanssa ihan samalla tavalla niin kuin Tiia Aarnipuu nämä peruspalvelut, kyllä minä osoitan sormella esimerkiksi tällä hetkellä koulua, jossa yläkoululaisilla ei ole koulupsykologeja tarpeeksi, koulukuraattorit eivät pysty tekemään arvioita, koska ei ole asiantuntija-apua koulupsykologien puolelta. Tai sitten, että jos 13–14-vuotiaat lapset ryypäävät niin ei ole

9.4.2008

paikkaa, missä tätä asiaa hoidetaan.

Eli peruspalvelujen, että pystytään vastaamaan näihin asioihin, on erittäin tärkeää ja koulu on siinä yksi avainasemassa, että siellä pitäisi toimia nämä tukipalvelut, erityisopetus, opinto-ohjaus ja niin edelleen. Ja on kovin merkillistä, että esimerkiksi jossain Arabianrannassa, kun tehdään erityisopetuksen tarpeesta selvitys niin koululaisten vanhemmille sanotaan, että menkää yksityiselle. Teetetään yksityisellä selvitys ja sen jälkeen todetaan, että ei meillä ole varaa antaa erityisopetusta. Että tässä on niin paljon näissä peruspalveluissa korjattavaa, ja nämä tukisivat, toki kolmas sektori -projektit ovat tärkeitä, mutta tarvitaan nämä peruspalvelut kuntoon.

Valtuutettu Ingervo

Kiitos puheenjohtaja.

Kukaan ei syrjäydy päivässä niin kuin täällä on tullut todettua monesta suusta jo ja selvästikin asenne lapsia ja nuoria kohtaan on koventumassa myös päätöksenteossa.

Kaikkien lapsuus ei ole onnellinen eikä varsinkaan nuoruus kultainen, itse asiassa hyvin harvalla taitaa olla näin. En ainakaan omasta lapsuudestani ja nuoruudestani myöskään muista tällaisia henkilöitä hirveän hyvin.

Lapsen ja nuoren kokemus siitä omasta arvosta liittyy hirveän usein siihen, että minkälaista aikaa, minkälaista huomiota ja kuinka paljon hän saa aikuisilta. Ja sen takia on hirveän tärkeää, että tämä kysymys on täällä valtuustossa esillä. Ja ihan selkeästi huomaa, että kun se aika, jolloin lapset ovat hyvin paljon keskenään kaveriporukassa ? , on se ainakin ala-asteella erittäin ongelmallista, kun kauppakeskukset ja muut tällaiset Saiturin pörssit ja muut ovat ne, minne lapset menevät koulun jälkeen. Ja se maailma on aika villi, siellä on aika kovat säännöt. Siellä yleisesti ottaen aikuisia on, mutta ei niitä, jotka ovat läsnä ja lähellä.

Minun mielestäni yksi keskeinen juttu hallintokuntien yhteistyössä pitäisi olla se, että saadaan ala-asteikäisten koululaisten iltapäivät sellaiseen malliin, että siellä on sitä myönteistä aikuisuutta tarpeeksi lapsille.

9.4.2008

Samoin myöskin tietenkin tämä pienemmät päiväkotiryhmät ja koulussa ryhmät, jotta sitä huomiota ja aikaa on niin, että tulee nähdä ja kuulla ennen kuin pistää itsensä näkymään ja kuulumaan tavalla, jota kukaan ei toivo ja jolla on hintansa niin inhimillisen kärsimyksen kuin taloudellistenkin asioiden puolesta.

Pitäisin tärkeänä sitä, että kouluihin pystyttäisiin panostaa niin, ihan keskeinen kysymys minusta tässä on se, että sinne saataisiin myös, valitettavasti täytyy sanoa, että sinne pitäisi saada oppilashuolto kuntoon sillä lailla, että oppilashuolto voisi tehdä sitä, mitä siltä odotetaan. Nykyisillä resursseilla se ei voi sitä tehdä.

Valtuutettu Näre

Kiitos puheenjohtaja.

Köyhyyden kaupungistuminen, naisistuminen ja nuoristuminen on ollut jo pitkään jatkunut trendi, jota on edistetty kasvattamalla tuloeroja. Haluaisin kiinnittää huomiota kehityksen taustalla myös kysymykseen, joka osaltaan saattaa vaikuttaa nuorten koulutushalukkuuteen.

Monet nuoret ovat joutuneet näkemään, ettei hyvä tai pitkään koulutus takaa turvallista työuraa varsinkaan naisten kohdalla. Toisin sanoen koulutushaluttomuus voi kertoa koulutususkon hiipumisesta. Toisaalta myös oppivaatimukset voivat tuntua monista nuorista kohtuuttomilta eli minäkään en usko pakkokoulutukseen oppivelvollisuusikää nostamalla.

Nuorisotutkimuksen näkökulmasta voi nähdä, että osa nuorista kehittää jo varhain elämäntapaa, jossa koulutuksella ei ole suurta merkitystä. Oma kysymyksensä on, miten suuri osuus tekee näin vanhempiensa varallisuuden turvin, kun tuloeroja on kasvatettu. Elämäntapakokeilijoissa on tällaisia nuoria eli nuorten syrjäytymisen ja syrjäyttämisen problematiikka on monisyisempi kuin Bryggaren kysymys antaa olettaa.

Kiireinen elämäntapamme kovine tehokkuusvaatimuksineen altistaa lasten ja nuorten syrjäyttämiseksi emotionaalisista suhteista, mikä on tärkeä syrjäytymisen riskitekijä. Lasten ja nuorten kaltoin kohtelu, heidän jättämisensä omillaan pärjäämään vanhemmuuden puutteen takia, kun vanhemmat tekevät yötä päivää töitä esimerkiksi.

9.4.2008

Toisin sanoen emotionaalisen syrjäytymisen on nähtävä keskeisenä syrjäytymisen osatekijänä. Ja tässä katse kohdistuu aikuisiin ja heidän elämäntapaansa, joka vaatisi inhimillistämistä sen sijaan, että lapsia ja nuoria hiostettaisiin entistä suurempiin vaatimuksiin, kuten demarit nyt tässä esittävät tällä oppivelvollisuusiän nostamisella.

Valtuutettu Gartz

Arvoisa puheenjohtaja.

Hallintokunnilla on yhdessä ja erikseen lukuisia hankkeita ja projekteja nuorten hyvinvoinnin edistämiseksi.

Tärkeintä on kuitenkin peruspalvelut, mikä täällä jo on sanottu. Siksi tulisi arvioida hankkeiden ja projektien vaikuttavuutta ja siirtää hyväksi havaitut osaksi peruspalveluja. Tämä voisi tapahtua, kun Helsingissä on laadittava lastensuojelulain edellyttämä kuntasuunnitelma.

Kiitos.

Valtuutettu Kantola

Arvoisa puheenjohtaja.

Täällä on jo keskustelussa tuotu useamman kerran tämä hallintokuntien yhteistyö ja sen tarve.

Meillä oli tässä muutama viikko sitten opetus-, sosiaali- ja terveys- ja nuorisolautakunnan yhteinen iltakoulu erityisesti koulupudokkaiden asioista, mutta siinä yhteydessä keskusteltiin paljon muutenkin, miten tarttua ja millä lailla hallinto voi huomata nämä syrjäytymisvaarassa olevat nuoret riittävän ajoissa. Minulle jäi kyllä siitä iltakoulusta sellainen käsitys, että meillä on hirveän paljon tehty ja monia asioita on jo nyt toiminnassa, että ihan sieltä neuvolaiästä alkaen seurataan ja yritetään katsoa, ettei missään vaiheessa lapsi ja nuori putoaisi ulkopuolelle.

Mutta selvästi siitä keskustelusta jäi se käsitys ja kuva, että vain nämä toimenpiteet, mitä nyt on mietitty niin ne helposti siinä noin 15–16-vuotiaana, se kontrolli katoaa eikä ole niitä valmiiksi mietittyjä malleja.

9.4.2008

Ja kyllähän jo aikaisemmin osa sitten joka tapauksessa johtuen perheiden tilanteesta ja yleisestä kyvyttömyydestä ja elämänhallinnan puutteesta niin joka tapauksessa näitä lapsia jää jo kaikkien toimien ulkopuolelle.

Mutta minä uskon, että aika paljon ? tekemään tätä yhteistyötä, mikä selvästi on jo Helsingissä menossa niin sitä voimistamalla voidaan päästä paljon parempiin tuloksiin.

Valtuutettu Salin

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuustotoverit ja muut.

Kiitän sekä valtuutettu Bryggarea että apulaiskaupunginjohtaja Haataista hyvästä kysymyksestä ja varsin hyvästä vastauksesta.

Mutta hieman konkretiaa erityisesti siltä osin, kun kysymyksessä on jo ongelmiin pudonneet nuoret, joista varmaan voimme puhua silloin, kun he ovat jääneet ja pudonneet pois kokonaan koulusta siten, että oppivelvollisuus ei tule loppuun suoritettua. Ja tässä ikäryhmässä murrosiän jälkeen tulee esiin varsin paljon myös rikollisuutta, päihteiden kovaa käyttöä.

Ja näillä alueilla on mielestäni yli 10 vuoden kokemus monihallinnollisesta oikeasta yhteistyöstä, josta sekä Doris että myös Luotsi, joka on nyt kaikilla neljällä laajalla alueella täällä Helsingissä toiminnassa että myös nämä maahanmuuttajanuorten olohuoneet, jotka pysäyttivät aivan konkreettisesti somalinuorten pahoinpitely- ja ryöstökierteen täällä Helsingin keskustassa. Ja nyt sitten käynnistymässä oleva romaninuorten vastaavanlainen hanke, jossa aivan aidosti pyritään auttamaan ennen kuin ollaan hyvin pitkällä rikoksen tiellä.

Mutta pari asiaa haluaisin vielä kysyä eteenkinpäin, samaan asiaan puuttuisin, mihin sekä valtuutettu Alanko-Kahiluoto että Johansson täällä puuttuivat:

Miksi on nyt juuri oikea aika muka ? syistä ajaa alas nuorten työllistäminen ja juuri nämä nuorten työpajat ja muu sellainen toiminta, jossa oikeasti vedetään jo syrjäytymisvaaran kynnyksen yli joutuneiden nuorten elämä, siltä itse asiassa jalat alta?

9.4.2008

On monia hyviä kokemuksia siitä, miten sekä nämä pajat että muu työllistämistoiminta on saanut takaisin tälle nuorelle sellaisen elämän vision, että sinne voidaan jatkaa eikä tarvitse esimerkiksi ryypäämistä, narkkaamista tai rikollisuutta jatkaa.

Kiitoksia.

Ledamoten Björnberg-Enckell

Tack, herr ordförande. Arvoisa herra puheenjohtaja.

Det är en mycket viktig fråga som ledamot Bryggare lyfter fram. Vi har fått höra att det finns en klar vilja att samarbeta över sektorgränser, politiskt.

Uskon, että valtuutettu Bryggare on oikeilla linjoilla. Kyllä 16-vuotiaat tarvitsevat koulutusta syrjäytymisen ehkäisemiseksi.

Frågan har varit uppe i många sammanhang i utbildningsnämnden, ett praktiskt förslag för att motverka utslagning kunde vara uppsökande verksamhet. Alla 16-åringar bör få andra stadiets utbildning, antingen i yrkesskola, gymnasiet eller som läroavtal.

Utbildningsförvaltningen, opetusvirastolla, i Helsingfors har uppgifter på namn, adress och telefonnummer på alla niondeklassister eller sådana som håller på att avbryta sin skolgång i högstadiet. Med hjälp av studiehandledarna bör det vara möjligt att kartlägga och kontakta dem som håller på att falla ut.

Toivon siis, että opetusvirastossa yleisesti herättäisiin siihen, että voitaisiin ihan lähteä etsimään näitä nuoria, jotka ovat syrjäytymisvaarassa joko niin, että he ovat jäämässä ilman lopputodistusta yläasteelta tai niin, että he eivät ole saaneet toisen asteen koulutuspaikkaa. Tämä on mielestäni asia, joka edesauttaisi tätä syrjäytymistä hieman vanhempien nuorten suhteen.

Opetuslautakunnasta käsin en ole kyllä ollenkaan ymmärtänyt, että nuorten työpajoja mitenkään oltaisiin ajamassa alas. Ei olla osattu hakea resursseja, mutta kyllä me olemme ihan sillä kannalla, että tämä on erittäin hyvä tapa myös vaikuttaa siihen, että nuoret myöhemmin siirtyvät opiskelemaan ja työllistyvät.

9.4.2008

Kiitos.

Valtuutettu Sumuvuori

Arvoisa puheenjohtaja, arvoiset valtuustokollegat.

Ensinnäkin kiitos erinomaisesta kysymyksestä valtuutettu Bryggarelle.

Omasta mielestäni tämä sali keskustelee aivan liian harvoin lastensuojelusta ja lasten ja nuorten hyvinvoinnista kokonaisuutena. Uskon, että tähän tulee tulemaan tosiaan muutos nyt, kun tullaan tekemään kerran valtuustokaudessa selonteko tai suunnitelma lastensuojelusta ja lasten ja nuorten hyvinvoinnista. Se on todella paikallaan, että täälläkin käydään näitä asioita läpi kokonaisvaltaisesti ja poikkihallinnollisesta näkökulmasta.

Helsingin osalta uskon kyllä siihen, että ollaan menossa todella hyvään suuntaan. Siitä vakuutuin ainakin itse siinä seminaarissa, joka järjestettiin opetus-, nuoriso-, terveys- ja sosiaalitoimille.

Haluaisin sieltä seminaarista nostaa yhden kysymyksen, mikä erityisesti jäi huolestuttamaan eli maahanmuuttajataustaisten nuorten syrjäytyminen.

Ei ole mikään yllätys sinällään, että maahanmuuttajataustaisten nuorten määrä tulee kasvamaan, mutta se nopeus, millä tahdilla näitä nuoria tulee lisää kouluihin ja helsinkiläisiksi nuoriksi, on aika huima. Sosiaaliviraston arvioiden mukaan vuonna 2025 maahanmuuttajanuorten osuus lasten ja nuorten ikäluokasta tulee nousemaan 20 %:iin ja se aiheuttaa haasteita sekä lastensuojelulle että muutenkin kotouttamiselle, koska jo nyt on huomattu, että maahanmuuttajanuorten osuus syrjäytyneistä on kasvamassa.

Tänään kuulin asiantuntijalta sosiaali- ja terveysministeriöstä, että maahanmuuttajanuorten syrjäytymistä on myös vaikeampi tunnistaa. Eli se tarkoittaa myös sitä, että henkilökuntaa täytyy tähän asiaan enemmän perehdyttää ja kouluttaa. Ja maahanmuuttajaperheiden saaminen perheneuvolatoiminnan tai esimerkiksi sijaiskotitoiminnan piiriin on ollut hankalaa eli näihin asioihin pitäisi kiinnittää erityistä huomiota.

9.4.2008

Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kiitos vilkkaasta ja hyvästä keskustelusta.

Tämä valtuutettu Bryggaren kysymys lähti liikkeelle poikkihallinnollisesta otteesta ja siitä syystä, kun aika on niin rajattu ja lyhyt niin keskityin siihen, että mitä kaupungissa on tästä näkökulmasta tehty, joka minusta on äärimmäisen tärkeää, että se muistetaan, kun puhutaan nuorten syrjäytymisen ehkäisystä.

Kuten sanoin niin syksyllä käynnistin oman rootelini sivistystoimen sisällä selvityksen, jota nuorisotoimen johtaja Lasse Siurala on ansiokkaasti tehnyt siitä, että miten liikunta-, kulttuuri-, nuoriso- ja opetustoimi voisivat entistä paremmin tehdä. Ja selvitettiin myös sitä, että mitä tällä hetkellä olemassaolevaa toimintaa on ja nyt jo hyviä ideoita on tästä syntynyt.

Työpajatoimintaa ei ollut tarkoitus millään tavalla unohtaa tästä. Kun aika on rajallinen niin kaikkea ei voi tässä luetella. Meillähän Helsingissä tähän peruskoulun toiselle asteelle siirtymisvaiheessa oleville nuorille suunnataan kymppiluokalla opetusta, siellä on hyvin paljon nuoria, jotka suorittavat, nostavat numeroitaan, jotta pääsisivät sitten jatko-opintoihin. Työpajatoimintaa tarjotaan, meillä on etsivää työpajatoimintaa.

Valtuutettu Johansson sanoi, että Helsinki ei olisi hakenut. Helsinki on hakenut etsivän työpajatoiminnan rahaa ja saanut siihen myös ministeriöstä rahaa, joka on hyvä asia.

Korostaisin koulutusta, koulutuksen merkitystä ja koulutuksen nivelvaiheet tutkimusten mukaan tunnetusti ovat näitä riskitilanteita. Nyt huomiota on vahvasti kiinnitetty, kun lapsi tulee päivähoidosta esiopetuksesta ja esiopetuksesta kouluun, mikä on tärkeää ja sitä pitää entisestäänkin vahvistaa, jotta voidaan ennaltaehkäistä ongelmia.

Mutta, sitten kun tullaan peruskoulutuksen loppuvaiheeseen niin nuori on 15–16-vuotias ja on tietysti ihan hyvä syy kysyä, pitäisikö yhteiskunnalla olla vahvempi ote tähän. Tämä on lainsäädäntöasia ja sitä on minusta syytä myös pohtia.

9.4.2008

Helsingillä on nyt käynnistettynä näille nuorille, jotka eivät opiskelupaikkaa jatkoon löydä, myös infopiste Tulevaisuustiski tuossa Lasipalatsissa. Ongelmana vain tahtoo olla se, että aktiivinen nuori hakeutuu sinnekin etsimään sitä, mutta ne, jotka ovat kaikkein heikommassa asemassa niin he eivät aktiivisesti kykene itse hahmottamaan, että mikä olisi se ura. Ja siitä syystä kyllä tämä, että poimitaan ja etsitään ja tehdään etsivää työtä entistä vahvemmin niin se on minusta keskeistä.

Ongelma, joka Helsinkiä koskettaa ja koko pääkaupunkiseutua, täältä puuttuu 2 500 ammatillisen koulutuksen aloituspaikkaa siitä syystä, että tänne tullaan myös muualta opiskelemaan. Ja tässä tietysti valtiovalalta tarvitaan päätöksiä, mutta yhtä lailla se varmasti meidän kaupungin sisällä täytyy käydä läpi ja sitä keskustelua lautakunta on nyt käynytkin ammatillisen koulutuksen laajentamiseksi ja erityisesti itäinen Helsinki on ollut siinä esillä vaihtoehtona.

Opinto-ohjaukseen täällä puututtiin. Se on tärkeää, se on ennaltaehkäisevää työtä. Nythän ammatillisen koulutuksen osalta vahvistettiin opinto-ohjausresurssointia eli sinne saatiin nyt pysyvämmälle pohjalle tätä opinto-ohjausta, mikä myös toivon mukaan vähentää ammatillisessa opetuksessa keskeyttämisiä, joka on meillä edelleenkin iso ongelma. Vaikka päästään koulutukseen niin sitten sieltä lähdetään pois ja nämä tilanteet ovat tietysti sellaisia, joita pitäisi pystyä ehkäisemään, kannustamaan nuorta hankkimaan itselleen tutkinto, koska kaikki tutkimus osoittaa, että niillä, joilla on tutkinto, on myös mahdollisuus työllistyä työmarkkinoille paremmin ja pysyvämpiin työsuhteisiin.

Vielä lopuksi haluan sanoa, että lautakunnat myös ovat olleet aktiivisia tässä. Sosiaali-, opetus-, terveys- ja nuorisolautakunnat kokoontuivat juuri vastikään yhteiskokoukseen, jossa näitä asioita vakavasti keskusteltiin ja uskon, että siitäkin syntyy vielä jatkoon hyvää työtä.

Mutta lopuksi, tämä asia on äärimmäisen tärkeä. Ei ole olemassa yhtä vippaskonstia asioiden ratkaisemiseksi. Ja kuten täällä monet puheenvuoroissaan ovat korostaneet niin kyllä yleensä peruspalvelujen toimivuus ja vahvuus on tietysti se lähtökohta, jolta pystytään rakentamaan sitä turvallista lapsuutta ja nuoruutta ja kasvua aikuisuuteen.

Kiitos puheenjohtaja.

9.4.2008

94 §

Esityslistan asia nro 5

TERVEYSLAUTAKUNNAN JÄSENEEN VALINTA

Kaupunginhallituksen varapuheenjohtaja Lehtipuu

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

Esityslistan tekstissä on pieni tekninen kömmähdys, joka varmaan menee ehdotuksen tehneen kaupunginhallituksen piikkiin.

Tässä kohdassa kaksi ehdotetaan, että Michael Perukangas valittaisiin lautakunnan varajäseneksi, mutta hänet tulisi valita lautakunnan puheenjohtajan, Susan Ikävalkon henkilökohtaiseksi varajäseneksi, koska siltä paikalta Juhani Johansson valitaan lautakunnan varsinaiseksi jäseneksi.

Eli tätä esitystä tulisi korjata sen mukaisesti, että Michael Perukangas valitaan Juhani Johanssonilta vapautuvalle paikalle lautakunnan puheenjohtajan henkilökohtaiseksi varajäseneksi.

97 §

Esityslistan asia nro 8

SOPIMUKSEN TEKEMINEN PÄÄKAUPUNKISEUDUN YHTEISHANKINNOISTA

Valtuutettu Koskinen

9.4.2008

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Minulla olisi pieni täsmennys tähän yhteishankintasopimukseen, mutta kun kuulemma osa sopimuskumppaneista on jo sopinut sen, hyväksynyt, en lähde sitä enää esittelemään.

Ehkä tätä sopimuksen hyväksymismenettelyä eri kunnissa pitäisi jotenkin yhtenäistä.

Valtuutettu Salin

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuustotoverit ja muut paikallaolijat.

Tämä pääkaupunkiseudun yhteistyön prosessin syventäminen tai yhteistyön syventäminen on nyt saanut sitten muotonsa myös tämän lähes miljoonaisen alueen tavara- ja mahdollisesti myös palveluhankintojen yhteismenettelystä, jonka tietysti mahdollistaa sekä meidän kansallinen lainsäädäntömme, hankintalaki että myös sitten EU-lainsäädäntö ja -direktiivi, josta suunnasta myös tämä yhteishankintamahdollisuus on lausunnossa, joka muutama vuosi sitten saatiin komissiosta, mahdollista kuntien yhteisin päätöksin.

Tähän sopimukseen liittyen, jossa varsin laajat valtuudet annetaan näiden kolmen kunnan johdolle ensinnäkin ja lisäksi kolmelle virkamiehelle tehdä kuntien puolesta yhteisiä kilpailutuksia ja hankintapäätöksiä, sisältyy tietysti asioita, jotka vaativat hieman lisätarkennusta. Mutta lyhykäisyydessään päätöksen perusteluissa sivulla 13 todetaan kaupunginjohtajan päättäneen, että kaupungit valmistelevat yhteisen pääkaupunkiseudun hankintastrategian.

No tämä hankintastrategia on nyt sitten minun mielestäni syytä tuoda valtuustojen hyväksyttäväksi. Juuri senkin takia, että siinä varmaan linjataan, kun se on yhteinen ja ainakin näiden neljän kaupungin yhteinen, jotka ovat nyt sitten tämän sopimuksenkin tekemässä, myös niitä asioita, jotka palvelustrategioissa, siis palvelujen järjestämisen linjoissa, näissä kaupungeissa otetaan. Esimerkiksi se, että mitä peruspalveluiden tai tukipalveluiden osalta ryhdytään nyt tämän yhteishankintamenettelyn kautta hankkimaan.

Tästä syystä esitän hyväksyttäväksi tässä kaupunginvaltuuston kokouksessa seuraavan sisältöisen ponnen:

9.4.2008

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että kaupunginhallitus tuo yhteisen pääkaupunkiseudun hankintastrategian valtuuston päätettäväksi.

Se on sen verran tärkeä asia, että se vaatii valtuustojen yhteisiä päätöksiä.

Ja toinen, joka liittyy tähän varsinaiseen aineistoon, johon liittyy myös kolmas kaupunginhallituksessa esillä ollut Helsingin kaupungin hankintojen kehittäminen ja mittaaminen, siis tällainen dokumentti, jonka pohjalta varmaankin näitä jatkotyöstämisen asioita viedään eteenpäin. Minua siellä huolestuttaa muutama asia. Erityisesti se, että miten voimme kaupunginvaltuustona ilmaista tahtomme sen suhteen, että nämä olennaiset lakisääteisten palveluiden hallintokunnat ja myös luottamuselimet, lautakunnat ensisijassa, mutta eräät johtokunnatkin, ovat aidosti mukana omien, nyt palvelustrategioita tänä vuonna kun hyväksytään, niiden strategioiden pohjalta tässä hankintaprosessissa mukana.

Sen takia esitän toisen toivomusponnen, joka kuuluu:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että yhteishankintojen valmistelussa ovat tiiviisti mukana kaupungin hallintokunnat ja niiden luottamuselimet, erityisesti palveluja koskevissa hankinnoissa kunkin hallintokunnan oman palvelustrategian mukaisesti.

Kiitoksia.

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Valtuutettu Taipale (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Edeltävä puheenvuoro oli kohtuullisen hyvä, mutta siinä on pieni puute.

Puheenjohtaja, siinä oli ainakin kaksi puutetta.

Toinen on se, että näiden kuntien ohella mukana pitäisi olla HUS ja yleensä luoda sellainen strategia, jossa pääkaupunkiseudun kaupunkien ja HUSin välillä neuvotellaan myöskin esimerkiksi Palmian

9.4.2008

ja muiden palvelutoimintojen yhdentämisestä, kuten tällä hetkellä pesuloiden yhdentämisestä neuvotellaan.

Työvoimapulan vallitessa nämä kaikki ovat välttämättömiä ja uskon, että tässä hankintapuolella HUSin kanssa päästäisiin verraten helposti eteenpäin. Ja uskon myös, että seuraava puhuja yhtyy ajatukseen ? hallituksen ? kahdella kielellä.

Ledamoten Dahlberg

Tack, herr ordförande.

Ja, jag kan hålla med om att det kunde vara bra att också ha HMS med i det här. Vi har ju just en aktuell fråga som gäller hjälpmedelsinköp och en gemensam central för det.

Hyvät valtuutetut.

On varmaan hyvä ja taloudellinen ratkaisu, jos neljä kuntaa tekee yhteisiä hankintoja. Suuri ostajahan voi saada huomattaviakin alennuksia.

Tavaroiden ja tarvikkeiden yhteishankinta on suhteellisen mutkaton prosessi, sen sijaan palvelujen hankinta vaatii jo suurempaa asiantuntemusta ja laatukriteerien määrittelemisen ja pisteyttäminen voi olla monasti hyvinkin vaikeaa.

Esityksessä ehdotetaankin, että hankintahenkilökunnan kompetenssia kehitetään. Näen sen erittäin tärkeänä asiana.

Hankintahenkilökunnalle on myös annettava entistä parempaa koulutusta lainsäädännöstä ei vain koskien kilpailutusta. Moni virkamies ei vielä ole oivaltanut, että palveluasiakkaan tai -potilaan äidinkielellä ei ole muutaman pisteen laatukriteeri vaan absoluuttinen kriteeri.

Kielilain 25 § toteaa, että kunnan velvollisuudet antaa palvelut ruotsin kielellä, tämä siis Helsingissä ja naapurikunnissa, siirtyy sille yksityiselle palveluntuottajalle, jolta kunta ostaa palvelut. Toisaalta kunta tai kunnat voivat myös ostaa ruotsinkieliset palvelut erikseen, jos tämä jostakin syystä on järkevämpää tai käytännöllisempää. Kaikkia palveluita ei ole pakko ostaa samalta tuottajalta.

9.4.2008

Toinen asia, johon haluan myös kiinnittää huomiota, on suurten ostojen kohdentaminen vain suuriin tuottajiin tai firmoihin. Se voi tuottaa palvelua, joka tulee halvemmaksi kunnalle, mutta kalliimmaksi asiakkaalle, kuten muistamme kävi, kun ruokaostokset keskitettiin Gagarille ja vanhukset joutuvat maksamaan paljon korkeampia hintoja esimerkiksi kurkusta, juustosta tai lihasta, kuin olisivat saaneet ostaa lähikaupasta, jos olisi onnistunut sellainen hankinta.

Olisi myös muistettava, että keskisuuret ja pienet, jopa mikrokokoiset firmat muodostavat taloutemme kestävästä selkärangan. Näilläkin tulisi olla mahdollisuus myydä tuotteensa tai palvelunsa Helsingille ja naapurikunnille.

Kaupunginhallituksen varapuheenjohtaja Vehviläinen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämän esityksen tarkoituksena on olla määräaikainen sopimus niin, että vuoden 2009 aikana päätetään mahdollisesta yhteisen hankintayksikön perustamisesta, jolloin sitten sen jälkeen mahdollistuisi laajemmat hankintavaltuudet, kuin nyt tämän sopimuksen hyväksymisen kautta kyseessä tulee olemaan.

Sivulla 14 todetaan 4. kappale ylhäältä, että ”tämän sopimuksen mukaisen hankinnan yhteisarvo vuositasolla on 46 miljoonaa, kun Helsingin kaupungin hankinnat vuositasolla ovat 1,4 miljardia euroa”, että tässä todella on hyvin rajattu tavarahankintaoikeutus.

Palvelujen kilpailuttamisesta ja yhteishankinnasta tässä sopimuksessa ei puhuta mitään ja meillä on olemassa kilpailutuksen periaatteet, jotka edellyttävät sen, että mikäli palvelut halutaan saattaa kilpailun piiriin ja yhteiseksi hankittavaksi samalla tavalla kuin Espoossa tai Vantaalla, siitä täytyy valtuustojen erikseen päättää. Nyt keskustelemme vain 46 miljoonan euron suuruudesta hankintavaltuuksien antamisesta tämän sopimuksen kautta.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

9.4.2008

Tässä on tietenkin kyse kaupunkien yhteistyön tiivistämisestä, jonka takana tietysti hämmöttävät myös ne mahdollisuudet, että kuntien hallinnot yhdistyvät laajemminkin, joka on sinänsä prosessi, joka minusta on kannatettava ja selvittämisen arvoinen.

Mutta minä haluan tästä hankintojen yhdistämisestä kaksi varoittavaa pointtia nostaa esiin. Nimittäin kun kunnat yhdessä ryhtyvät hankkimaan asioita niin se ei tietenkään tee niitä yhtään helpommaksi kuin mitä se on tällä hetkellä. Ja vaikka se tuottaa usein Helsingissä nyt, hankintojen kilpailuttaminen, yksittäisiä säästöjä niin aina välillä tulee käytännön syistä tunaroitua niissä seikoissa ja syntyy vahinkoja ja ikään kuin juridisia vaatimuksia ja niiden selvittelyjä.

Voi syntyä suuria vahinkoja ja sitten kun meillä on kuntien yhdistävä toiminta tässä takana niin vahingot on tietysti mittakaavaltaan helposti vielä suurempia ja niiden selvittäminen entistä monimutkaisempaa ja se prosessi, joka sitä valvoo, on entistä monimutkaisempaa. Tämä ei ole este pidättäytyä tästä, mutta puheenvuoroni tältä osin on halukas muistuttamaan, että kannattaa todella kehittää niitä toimintoja eikä vain luottaa siihen, että aina tulos on säästö sen kilpailutusmekanismin kautta.

Toinen varoittava puheenvuoro liittyy siihen, että ylipäänsä kaupunkien tekemät kilpailutukset näissä hankinta-asioissa ovat taipuvaisia vaikuttamaan alihankkija- tai palvelujan tai tässä tapauksessa tietysti nimenomaan hankintojen tuottajien markkinoihin, joka ei aina ole myönteistä. Koska kaupunki on niin iso ostaja niin se usein valinnoillaan saattaa vaikuttaa siihen, mikä toimija saa markkinoilla mahdollisimman ison, jopa määräävän aseman.

Ja mitä suuremmaksi tämä kilpailuttava yksikkö muodostuu kaupunkien yhteistoiminnan kautta niin sitä suurempi on sen vaikuttava merkitys markkinoiden keskittymiseen, jonka kautta jollakin aikavälillä kaupungin ja kaupunkien yhteenliittymän mahdollisuus saada sitä hyötyä siitä kilpailutuksesta tietenkin pienenee. Vain isoimpien kapasiteetti tulee riittämään siihen, että he pystyvät tarjoamaan näitä hankintamahdollisuuksia. Ja jos tässä ollaan varomattomia niin lopulta sahataan oma ? alta.

9.4.2008

Hyvä puheenjohtaja.

Tämä noin parin vuoden väliaikaratkaisu, joksi valtuutettu Vehviläinen kuvasi tätä prosessia, on mielestäni hyvä ja sopii näin.

Nyt meillä on pieni ongelma ollut näissä hankintastrategioissa eräänlainen epätahtisuus eri yksiköiden välillä. Nimittäin kaupunginhallitushan on tehnyt sellaista yleistä hankintastrategiaa, mutta sitten hallintokunnissa on tehty omia.

Ja nyt, vaikka kaupunginhallituksen paperin ja kaupunginhallituksen linja muutenkin on harvinaisen selkeä, että tietyn palvelusektorin kilpailuttamisen aloittamiseksi vaaditaan valtuuston hyväksyminen niin siitä huolimatta tuolla tuli terveyslautakunnassa sellainen strategiapaperi, joka mahdollistaa esimerkiksi jonkun Kontulan terveyskeskuksen luovuttamisen Suomen Terveystalon hoidettavaksi ja muuta. Mutta tulemme pitämään tiukasti kiinni siitä, että tätä kaupunginhallituksen yleislinjaa eli vain valtuuston kuolleen ruumiin yli uusia kilpailutuksia.

Sitten, kyllä tätä kaupunkiyhteistyötä toisesta tarvitaan. Nyt nimittäin tässä valtuutettu Dahlberg mainitsi tämän ruokakauppajutun. Tampereen kaupungissa oli taas yksi firma voittanut sen kilpailun ylivoimaisen halvoilla kuljetuskustannuksilla, mutta se ottaa vanhuksilta näistä ruokatarvikkeiden hintoja 42 prosenttia yli näiden eri keskusliikkeiden, kauppaketjujen hintojen.

Valtuutettu Aarnipuu

Kiitos puheenjohtaja.

Itse kun luin tätä esitystä niin pidin ihan selvänä, että kaupunkien yhteinen pääkaupunkiseudun hankintastrategia on sen kokoluokan asiakirja, että se on ihan selvää, että se tuodaan valtuustoon päätettäväksi.

Kun nyt valtuutettu Salin teki asiasta toivomusponnen niin aion kannattaa sitä, jotta tämä asia ei jää epäselväksi. Asia kuuluu valtuustoon.

9.4.2008

100 §

Esityslistan asia nro 11

FINLANDIA-TALON UUDEN NÄYTTELYTILAN HANKESUUNNITELMAN HYVÄKSYMINEN

Valtuutettu Bryggare

Arvoisa puheenjohtaja.

Tässä yhteydessä en malta olla kysymättä valmistelijoilta, että kun olen Finlandia-talon ohittanut niin jälleen kerran on tullut mieleen marmoriseinän käyristymistä seurattessani, että milloin ensimmäinen tippuu ja milloin meidän pitää valmistautua jälleen siihen, että pääsemme keskustelemaan uudesta pinnoitteesta.

Siihen voi suhtautua hauskasti, mutta faktahan on, että tuo marmoripinta ei tule kestäämään kauan. Jälleen kerran se tulee jossain vaiheessa remonttiin.

Missä vaiheessa se on tulossa ja onko siihen valmistauduttu?

Ja tällä kertaa niin, että se ei taas tulisi lähiaikoina korjattavaksi, sillä kaikki me tiedämme, että tuo pinnoitemarmori ei sovi taloihin. Ja hyvissä ajoin on aloitettava valmistelu sille, että seuraava materiaali sopisi paremmin. Se on aika kallista aina vuosittain vuoroilla taloja marmorilla.

Valtuutettu Helistö (vastauspuheenvuoro)

Kiitos puheenjohtaja.

Olen samaa mieltä, kuin Arto Bryggare.

Muistettakoon kuitenkin, että samaan aikaan Helsingin kaupunki on esittämässä myös Enson pääkonttorin suojelua rakennussuojelulain nojalla ja siinä yhteydessä myös naulaamme Enson seinään lopullisesti

9.4.2008

nuo marmorit.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

Kuten moni täällä tietääkin niin tuota tilannetta seurataan ja siinä vaiheessa, kun seurannan tulokset antavat aiheita niin tietenkin ryhdytään korjaustoimiin, vaikkakaan tämä kysymys ei ehkä kovin läheisesti liity tämän otsikon aiheeseen.

Valtuutettu Koskinen

Arvoisa puheenjohtaja.

Siitä huolimatta olen samaa mieltä, kuin Bryggare tässä asiassa.

Sattuneesta syystä olen sinne joskus graniittia yrittänyt ajaa.

Mutta asia koskee oikeastaan Finlandia-talon kokous- ja näyttelytiloja, että siellähän tämä lattiapinta-ala on nyt 1,15 ja 1,50 metriä merenpinnasta. Ympäristöministeriön ohjeiden mukaan suositeltava vähimmäiskorkeus merenpinnasta Helsingissä on 2,6 ja samoin Helsingin kaupungin rakennusjärjestö sanoo näin.

Kyseessä suojele ja arvokas rakennus, että onko tämä vedennousu-, tulvariskikysymys riittävästi huomioitu tässä hankkeessa?

Valtuutettu Vikstedt

Arvoisa puheenjohtaja.

Tuosta marmoripinnoitteesta niin itse olen yleisten töiden lautakunnassa saanut kuulla HKR-Rakennuttajan johdolta, että marmorilaatat vaihdetaan kerran 20 vuodessa, jos ei muuta materiaalia keksitä sinne.

Minulla oli mielessäni myös sama asia kuin Koskisella tästä

9.4.2008

tulvasuojelusta. Se oli mainittu ohimennen kyllä tuossa suunnitelmassa, päätösehdotuksessa, että lattiapinnoitteen materiaalissa tullaan ottamaan huomioon, että sinne voi jonain päivänä vesi nousta siihen rakennukseen. Kuulostaa aika kalsealta.

Ei tässä nyt ponsia voi ruveta esittämään, mutta varmaan tulee yllätyksenä puistosuunnittelijoille ja yleisölle, että siellä täytyy vesialtaiden lisäksi rakentaa siihen tulevaan Finlandia-puistoon myös tulvavalli siihen rantaan mahdollisesti.

Kiitos, ei muuta.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja.

Lopullisesti tietenkin näihin lattiapintamateriaaleihin ja erityisesti niihin korkeuksiin varmaan otetaan kantaa sitten rakennuslautakunnan kokouksessa ja rakennusluvista. Mutta tietenkin tilapäisesti on syytä varautua siihen, että nämä kasvavat ja siinä mielessä hankesuunnitelma on oikein varautunut, vaikkakaan tietenkin pysyviin tulvatilanteisiin ei ole syytä päästää tätäkään rakennusta.

Valtuutettu Sademies

Kiitoksia puheenjohtaja.

Minulla on kärkitietoa tästä Finlandia-talon sähköpuolelta, kun tyttäreni toimii siellä valomestarina. Hän joutuu monta kertaa näissä erilaisissa näyttelytilanteissa tekemään sinne liki laittomia virityksiä, koska siellä ei ole riittävästi sähköön ulosottoja ja siellä ei ole riittävän vahvoja sulakkeita näiden ulosottojen päässä ja johdot ovat sellaisia, että sulakkeita ei voi vahvemmiksi vaihtaa, koska sitten johdot käryävät.

Nyt kun siellä tehdään näitä sähkötöitä niin olisi paikallaan tarkastaa myös, että näitä näyttelyjä varten tulisi sinne sellaiset johdot ja sulakkeet, että siellä pystyy näyttelyt järjestämään ihan valomestarin toivomusten mukaisesti.

Kiitoksia.

9.4.2008

Valtuutettu Urho

Puheenjohtaja.

Toivon, että näyttelytilat Finlandia-talon yhteyteen saadaan ja toivon, että samalla Finlandia-talo varustetaan sellaisilla välineillä, että sinne pääsee.

Viime lauantain YL:n 125-vuotiskonseritin yhteydessä rakennuksen ainoa hissi lakkasi toimimasta ja siellä oli jonoissa rullatuolipotilaita ja vanhuksia ja muutakin väkeä, joka käy YL:ää kuuntelemaan. Ei ole todellakaan kiva olla kuuntelemaan sitä, miten esteettömyyttä palvellaan Finlandia-talossa tällä yhdellä, pienellä, ainoalla asiakashissillä.

101 §

Esityslistan asia nro 12

VANHANKAUPUNGIN HOTELLIRAKENNUSTEN JA MUIDEN MATKAILUA PALVELEVIEN
MAJOITUSRAKENNUSTEN TONTIN 27932/1 VUOKRAUSPERUSTEET

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut ja muut kuulijat.

Kaupunginhallitus esittää tässä päätöksessä Vanhankaupungin tontin vuokraamista nuorisotasuntoasätiölle vuokra-asuntojen rakentamiseksi nuorille. Tontin vuokraksi esitetään 4 % tontin laskennallisesta hinnasta.

Olemme näistä tonttivuokrista keskustelleet aikaisemminkin ja haluan tässä toistaa sen, että pidän tällaista tonttivuokraa, tuottovaatimusta kohtuuttomana.

9.4.2008

Mielenkiintoista tietoa on meidän aikaisempien keskustelujemme jälkeen tähän asiaan tullut lisää. Tämä tuottovaatimus on yli 120 % korkeampi kuin Helsinkiä suuremman metropolin, Tukholman, perimät tonttivuokrat tällä hetkellä keskimäärin ovat. Ja se on myöskin toistasataa prosenttia kovempi tuottovaatimus, kuin 5 viimeksi kuluneen vuoden aikana on pankkitalletusten reaalityttö ollut. Eli pitäisi tietysti, tämä on tuotto, joka jopa pitkässä juoksussa nousee, koska se on sidottu tonttien arvonnousuun.

No nyt käsiteltävänä oleva sopimus tai esitys on vain yksi tuhansista vuokrasopimuksista, joita kaupungilla on. Tätä tonttivuokrien korkeampaa tasoa on perusteltu sillä, että pitää kohdella tasavertaisesti asukkaita. Tosiasiassa tämä esitys ja tämä systeemi tällä hetkellä kohtelee asukkaita epätasa-arvoisesti. Tonttivuokra riippuu jatkossakin siitä, missä suhdanteessa ja missä tilanteessa ja milloin kukin sopimus tulee uusittavaksi tai uuden tontin kohdalla tehtäväksi.

Valtuusto hyväksyi aikaisemmin tänä vuonna pönten, joka edellyttää tonttivuokrien kohtuullistamisen selvittämistä. Kiinteistövirasto ei valitettavasti ole tähän mennessä ryhtynyt tällaisiin selvityksiin tosissaan, sen sijaan se näyttää keskittyvän perustelujen etsimiseen sille, miksi nykyinen kohtuuton tonttivuokrien nousukäytäntö voisi jatkua ja miksi kaupunki olisi jatkossakin mukana tavallaan keinottelemassa tonttien ansiottomalla arvonnousulla.

Tämä näkyy esimerkiksi siinä vastauksessa, joka kiinteistöviraston puolelta oli valmisteltu kiinteistölautakunnalle tätä tonttivuokraa koskevaan aloitteeseen, jota lautakunta sitten hieman pehmensi viittauksella näihin jatkoselvittelyihin.

Koska valtuusto on siis selvästi edellyttänyt, että tonttien määräytymisperusteiden kohtuullistaminen selvitetään ja asia on näin ollen tulossa joka tapauksessa uudelleen käsittelyyn, ehdotankin, että valtuusto hyväksyy tämän päätöksen yhteydessä seuraavanlaisen pönten:

Päätöksessään Vanhankaupungin tontin Koskelantie 72 vuokraamisesta kaupunginvaltuusto velvoittaa kaupunginhallituksen tuomaan vuokrasopimuksen uuteen käsittelyyn, mikäli tonttivuokrien määräytymisperusteita myöhemmin kohtuullistetaan.

Tämä ei ole mielestäni vastaesitys, tämä on pönsi siitä, että asia

9.4.2008

tuodaan uuteen käsittelyyn, mikäli myöhemmin tonttivuokrien määräytymisperusteita muutetaan kohtuullisemmiksi. Näihin nykyisiin määräytymisperusteisiin tässä päätöksen perusteluissa nojaa se vuokrataso, joka tähän on määritelty.

Ja jollei valtuusto muuta vuokrien määräytymisperusteita niin silloin tämä päätös sitten jää voimaan. Toivottavasti valtuusto muuttaakin niitä perusteita.

Kiitos.

Valtuutettu Alanko-Kahiluoto (vastauspuheenvuoro)

Kiitos puheenjohtaja.

Todellakin olen itsekin ollut äänestämässä tämän ponnen puolesta, johon valtuutettu Hakanen tässä viittasi, jonka mukaan olemme sitä mieltä, että tonttivuokrien määräytymisperusteista tulee tehdä selvitys. Ja sen vuoksi pidän tätä valtuutettu Hakasen nyt esittämää pontta ihan perusteltuna ja kannatan sitä.

Kiitos.

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Valtuutettu Koskinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

En kannata tätä Hakasen pontta. Itsellä on vähän erilaisia näkemyksiä tästä asiasta.

Eli todellakin jälleen ollaan tekemässä yli 60 vuoden vuokrasopimusta ja sitten ihmetellään 60 vuoden kuluttua, että miksi vuokria pitää nostaa 10–20-kertaiseksi. Ehkä harva meistä on sitä ihmettelemässä, en minä ainakaan.

Olen tehnyt asiasta laskelman, jonka mukaan kaupungin asuntotonttien vuokratuotto, niiden varovaiselle käyväälle arvolle laskettuna on tällä hetkellä 1 %:n luokkaa. Valtuuston päätöksen mukaan tuotto pitäisi olla

9.4.2008

4 % ja tällä erotuksella kaupunki menettää joka vuosi 180 miljoonaa euroa.

Totean vielä, että kaikkien tonttien vuokra ei vastaa edes kiinteistöveroä, joka tonteilta tulisi periä, jos ne olisivat omistustontteja. Tämä tarkoittaa, että tontin vuokra täytyy silloin olla vajaa 0,5 % sen käyvästä arvosta.

Lisäksi tonttien vuokrien ero kerrosneliömetriä kohti saattaa tällä hetkellä olla yli 30-kertainen eli korjattavaa asiassa on.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä ei asiaan mitenkään ole syylistynyt, mutta todellakin haluaisin kysyä, että missä vaiheessa tämä vuokrien selvittäminen tällä hetkellä on.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja.

Tätä asiaa on muutaman kerran tosiaan tällä omallakin virkauralla jo täällä käsitelty ja lupaus on sama kuin viime kerrallakin eli tänä vuonna kiinteistövirasto tulee arvioimaan näitä tontin vuokraehtoja. Siinähan vuokralaisilla on usein vaihtoehtona 100 vuoden tontin vuokra, jossa sisältyy 30 vuoden välein tämä tarkistuspiste tai tällä hetkellä vuonna -95 vedettyjen linjausten mukainen 60 vuoden vuokrasopimus, johon ei sisälly tätä tarkistuspistettä.

Ja tosiaan vuoden 2010 päättyvien asuntotonttien ja muidenkin tonttien uusimisen yhteydessä tänä vuonna tullaan ottamaan periaatelinjaus kiinteistövirastossa ja -lautakunnassa tähän kysymykseen.

Valtuutettu Saarnio

Arvoisa puheenjohtaja.

Viitaten tekemääni aloitteeseen kannatan tätä Yrjö Hakasen tekemää ponsiehdotusta.

Tässä keskustelussa olisi tietysti mielenkiintoista käydä yleensäkin tonttipoliittista keskustelua pitempäänkin. Ylipäättänsä, pitääkö maan,

9.4.2008

joka on jonkun rakennuksen alla, tuottaa koko ajan jotain?

Eihän rouvan sormessa oleva kultasormuskaan tuota koko ajan jotain, mutta arvo säilyy.

Valtuutettu Alanko-Kahiluoto

Kiitos puheenjohtaja.

Toistan äskeisen ajatukseni eli sen, että kun valtuusto kerran on hyväksynyt aikaisemmin jo enemmistöllään ponnin, jossa esitetään, että haluamme saada nähtäviksemme selvityksen siitä, että miten tonttivuokrat tässä kaupungissa määräytyvät niin siinä mielessä pidän tätä Hakasen pontta ihan johdonmukaisena.

Ja mielestäni ne perustelut, joita valtuutettu Koskinen esitti tässä yhteydessä eivät sikäli liity tähän asiaan kyllä millään tavalla, jos puhutaan asian logiikasta.

Valtuutettu Hakanen

(Puheenjohtajan välikysymys.)

Arvoisa puheenjohtaja.

En valitettavasti muista täsmälleen, olenko lukenut tämän ponsiesityksen jollain eri muodolla.

Tätä kuitenkin tarkoitan, että tämä sopimus tulisi uuteen käsittelyyn, mikäli tonttivuokrien määräytymisperusteita yleisemmin muutetaan.

Ja valtuutettu Koskisellemme haluaisin vastata, että mielestäni käypään tontin arvoon vertaaminen ja vetoaminen on mielekästä vain silloin, jos me puhumme tonttimaasta, jolla käydään kauppaa. Vuokralaisten näkökulmasta yleensäkin ja aivan erityisesti kaupungin tonttimaalla asuvien vuokralaisten näkökulmasta tällainen vertailu on vähintäänkin kohtuuton, koska heillä ei ole mitään mahdollisuutta realisoida omilla toimenpiteillään mitenkään sitä mahdollista ansiotonta arvonnousua, johon tonttivuokran nykyinen määräytymisperuste nojaa.

9.4.2008

Ja kun apulaiskaupunginjohtaja Penttilä totesi, että asiaa selvitetään ja se tulee uudelleen keskusteluun ja käsittelyyn, minusta myöskin tällainen tasavertainen kohtelu edellyttää sitä, että me jollain tavalla estämme sen, että nyt teemme päätöksiä, jotka asettavat tämän tontin vuokraajan eriarvoiseen asemaan kuin vähän ajan kuluttua tehtävissä sopimuksissa.

Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Sen verran Hakaselle, että valtuuston päätöksessä sanotaan, että se vuokra on 4 % tontin käyvästä arvosta, että sen takia mainitsin sen.

Valtuutettu Saarnio

Puheenjohtaja.

Pyysin puheenvuoron vain sen takia, että jos oli epäselvää tämän kannatuksen osalta niin kannatin Yrjö Hakasen pontta, oli se sitten jommassa kummassa muodossa tai vaikka niiden kompromissina.

102 §

Esityslistan asia nro 13

TONTINLUOVUTUSKILPAILU KORKEALAATUISESTA OMISTUSASUNTOTUOTANNOSTA
VIIKINMÄESSÄ

Valtuutettu Koskinen

9.4.2008

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Esittelytekstin sivulla 13 todetaan, että tontit tullaan myymään vasta, kun tonteilla on lainvoimaiset rakennusluvat. Näin varmistetaan, että rakentajat toteuttavat voittaneen ehdotuksen mukaisen hankkeen.

Tähän haluaisin todeta, että samalle tontille voidaan hakea useampia rakennuslupia ja luvan saaja voi itse päättää, minkä hän niistä toteuttaa. Mielestäni sopimuspapereissa olisi tärkeää varmistaa, että tätä mahdollisuutta ei käytetä väärin.

Sen takia teen seuraavan toivomusponnen:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että tonttien kauppakirjoissa varmistetaan, että myös mahdolliset tonttikauppojen jälkeiset rakennuslupan saaneet hankkeet vastaavat kilpailun voittaneita ja lautakunnan valitsemia ratkaisuja.

Tämä hanke on jo kerran epäonnistunut ja haluaisin tällä ponnella varmistaa, että näin ei käy uudestaan.

Valtuutettu Wallden-Paulig

Arvoisa puheenjohtaja.

Haluan kannattaa Kauko Koskisen toivomuspontta.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kuulijat.

Tässä siis haetaan tontinluovutuskilpailulla Viikinmäkeen korkealaatuista omistusasuntotuotantoa.

SKP ja asukaslistaryhmä on täällä vastustanut aikaisemmissakin vaiheissa kaupungin tonttimaan myymistä. Korkealaatuista asuntotuotantoa voidaan ja pitää kehittää ilman tonttimaan arvonnousulla tapahtuvaa keinottelua ja niin, että säilytetään myöskin tuleville sukupolville mahdollisuus paremmin ohjata kaupungin

9.4.2008

päätöksenteon kautta tonttimaan käyttöä.

Niin kuin äskeisessä puheenvuorossa tai sitä edellisessä tuli jo esille niin näistä samoista tonteista jo aiemmin järjestetty tontinluovutuskilpailu, tai pääosin samoista tonteista, ei johtanut rakentamiseen. Nyt järjestettävä uusi tontinluovutuskilpailu voitaisiin toteuttaa niin, että tontit vuokrataan pitkäaikaisella sopimuksella.

Mielestäni tätä puoltaisi se kaupunginhallituksen päätösesityksen perusteluihin sisältyvä lähtökohta, jonka mukaan tällä kilpailulla etsitään yleisemminkin kaupunkimaiseen pientalorakentamiseen soveltuvia ratkaisuja. Eli perusteluna ei ole se, että tämä olisi jotenkin erityinen kohde, joka poikkeuksellisesti on syytä myydä sen erityiseen takia vaan, että tästä järjestetään tontinluovutuskilpailu, jolla haetaan yleisesti pientalotyypin rakentamiseen kaupunkioloihin soveltuvia ratkaisuja.

Periaatteet näiden tontinluovutuskilpailujen suhteen kaupunkisuunnitteluvirastossa näyttävät olevan vähän vaihtelevaiset. Virastohan on samaan aikaan puuhannut Helsingin arvokkaimmalle paikalle Presidentinlinnan eteen massiivista hotellirumilusta ilman normaalin tontinluovutuskilpailun valmistelua ja ilman normaaliin asemakaavavalmisteluun liittyvää alueen käyttötarkoitusten vaihtoehtojen selvittelyä.

Tämän nyt käsittelyssä olevan Viikinmäen tontinluovutuskilpailun osalta esitän seuraavaa:

Valtuusto päättää palauttaa esityksen uudelleen valmisteltavaksi niin, että tontteja ei myydä vaan niistä tehdään pitkäaikaiset vuokrasopimukset.

Valtuutettu Saarnio

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Vasemmistoliiton valtuustoryhmänä me olemme kovasti ilahtuneita siitä, että otsikon asiassa menetellään nyt siten, kuin olemme vuosia vaatineet. Eli asia tuodaan valtuuston käsiteltäväksi jo ennen tontinluovutuskilpailua.

Aikaisemminhan on käynyt niin, että on järjestetty kiinteistölautakunnan

9.4.2008

ja kaupunginhallituksen päätöksillä, että näitä kilpailuja ei valtuustoon asetettu päätettyjen tosiasioiden eteen. Tämä kirvelee meitä vieläkin, koska muun muassa Eiranrannan tonttivaraukset tuotiin kilpailutettuina korkeimman päättävän elimen eli valtuuston käsittelyyn. Silloisissa varauksissa ei vuokra-asuntoja ollut lainkaan mukana.

Äsken valtuutettu Hakanen käytti aivan oikean suuntaisen puheenvuoron ja meitäkin on kovasti usein ihmetyttänyt tämä tonttien myymisen suunnaton into, jolla ei ole saavutettu niitä tuloksia, joita olisi toivottu, että esimerkiksi tontteja luovuttamalla niin sanottuun hyvien veronmaksajien käyttöön olisi saatu esimerkiksi vuokra-asuntotuotantoa tällä alueella kehittymään. Tämä valtuusto on suorastaan ollut laiska vuokra-asuntojen tuotannon osalta ja tässä mielessä ryhtiä voisi toki ottaa.

Mutta itse tämä kilpailu, mikä on sinänsä mielenkiintoinen ja ehdoiltaan varsin kohtuullinen, jos puhumme todellakin tontin myymisestä. Olisi tietysti tavattoman mukavaa joskus järjestää kilpailu rakennuttajille tietyllä hintatasolla saavutettavan vuokra-asuntotuotannon monimuotoisuudesta, asuttavuudesta ja viehättävyydestä. En tiedä, uskaltaako sitä kukaan tehdä ja onko meillä kenelläkään edes intoa siihen sillä puolella, joka on oppinut lähinnä tämän voiton käärimispuolen asioiden hoitamisen.

Me olemme usein myös Vasemmistoliitossa ihmetelleet sitä, että kun me nyt myymme näitä tontteja niin me toteutamme kaupungin budjettia aika omituisella tavalla siltä osin, että me olemme vähän laiskoja seuraamaan eri momentteja ja erityisen laiskoja me olemme seuraamaan sitä, kuinka paljon näitä myyntituloja kulloinkin ylitetään. Ja siinä mielessä, pelossa siitä, että tonttien myynti-into heikentää vuokra-asuntotuotantomahdollisuuksia niin esitän pontena hyväksyttäväksi:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, ettei kaupungin omistamia asuintontteja myytäisi enempää, kuin tonttien myyntituloja on merkitty kaupungin talousarvioon.

Aika omituinen ponsi, että vaatii budjetin noudattamista, mutta näinkin on joskus hyvä menetellä.

9.4.2008

Arvoisa puheenjohtaja.

Haluan kannattaa Pekka Saarnion toivomuspontta.

104 §

Esityslistan asia nro 15

VARTIOKYLÄN KORTTELEIDEN 45195 JA 45198, TONTIN 45200/1, KORTTELEIDEN 45244, 45511 JA 45512 (CANDELA-KAUPPAKESKUS) SEKÄ KATUALUEIDEN ASEMAKAAVAN MUUTTAMINEN (NRO 11682)

Valtuutettu Puoskari

Arvoisa puheenjohtaja.

Olemme hyväksymässä nyt laajennusta tälle Lanterna-kauppakeskukselle ja olen erityisen iloinen, että Helsingissä nimenomaan on tällaisia kaupan suuryksiköitä myös joukkoliikenneyhteyksien varrella eikä aina tarvitse lähteä Kehille omalla autolla huonekaluja tai muita isoja asioita ostamaan.

Tämän Lanternan osalta on kuitenkin tullut palautetta siitä, että yhteys bussipysäkiltä kauppakeskukseen kulkee erittäin hankalasti autojen seassa. Ja jotta tämä huomioitaisiin paremmin tämän laajennuksen yhteydessä niin esittäisin seuraavan ponnen:

Hyväksyessään asemakaavamuutoksen kaupunginvaltuusto edellyttää, että Candela-kauppakeskuksen piha- ja pysäköintialuetta toteutettaessa kiinnitetään erityistä huomiota jalankulun ja pyöräilyn tarpeisiin.

9.4.2008

Valtuutettu Kalima

Arvoisa puheenjohtaja.

Todellakin on niin, että Lanternan yhteys joukkoliikennevälineisiin on heikohko ja on ihan tavallista, että näissä ostoskeskusten paikoitusalueilla ei ole esimerkiksi pyörille telineitä eikä mitään muutakaan, että siellä jalankulkija kulkee ikään kuin omalla riskillään suuressa vaarassa jäädä paikoittavien autojen alle ja väliin.

Minusta tämä Mari Puoskarin ponsi on kannatettava ja toivon, että se saa mahdollisimman laajan kannatuksen tässä valtuustossa.

Kannatan siis sitä pontta.

Valtuutettu Helistö

Toveri Kalima ehtikin tuossa jo kannattaa Puoskarin pontta, jota itse kannatan myös.

Valtuutettu Malinen

Arvoisa puheenjohtaja.

Ponsi on erittäin hyvä ja tietysti tässä tapauksessa, kun on tämänkaltaisesta huonekalu- ynnä muista liikkeistä niin tietysti aina ei voi lähteä se sohva selässä metroon, mutta toki muuten on erittäin kannatettavaa, että tehdään joukkoliikenneyhteyksien varteen.

Valtuutettu Rautava

Arvoisa puheenjohtaja.

Myös minun mielestäni valtuutettu Puoskarin ponsi on erinomainen ja olen valmis myös sitä kannattamaan.

9.4.2008

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Harry Bogomoloff
puheenjohtaja

Pertti Vanne
kansliapäällikkö

Pöytäkirja tarkastettu ja hyväksytty:

Maria Björnberg-Enckell
kaupunginvaltuutettu

Tuomas Rantanen
kaupunginvaltuutettu